

Anton Žužek:

Tolažba.

Ti, Boštjanček, kar z menoj
sem k okrogli, topli peči:
ded prestar je, ti premlad,
da bi mogla v klanec teči!

Kaj na klancu boš počel?
Po zglajeni, strmi drči
včasih gre lepo nizdol —
včasih fant ob fanta trči.

Eh, to ni za naju dva:
dedku, veš, diši bolj vivček,
tebi dedkova povest,
jeli, fantič — nagajivček?

